

ZAGRODA NR 26

W 1865 r. jako właściciel zagrody wymieniany jest chłop Peter Schulz. Na przełomie lat 1891/1892 siedlisko stanowiło majątek Franza Schulza. W 1935 r. stało się własnością ogrodnika Wilhelma Schulza (od 1940 r. – chłopą) i jego współdziedziców. W 1947 r. w zagrodzie mieszkali Józefa i Jan Dąbrowscy oraz Władysława i Waław Machelowie.

Pod koniec XVIII w. było to jedno z największych gospodarstw we wsi, w skład którego wchodziło pięć budynków, m.in.: dom, budynek bramny, stodoła i dom chlebowy z przejazdem. Taki stan istniał jeszcze w latach 60. XIX wieku. W 1859 r. do domu chlebowego od zachodu dobudowano piwnicę. Świadczy o tym wyryte na jednym z kamieni oznaczenie roku 1859. W 1867 r. wybudowano (w miejsce poprzedniego) nowy budynek bramny, czego dowodzi znajdująca się nad wrotami belka z wyrytym napisem: „x B.H.P. Schulz B.M.F.Groth Den Mai 1867 x”. Również w drugiej połowie XIX w. powstały stodoła oraz budynek inwentarski. Na początku XX w. wzniesiono nowy murowany dom mieszkalny oraz przebudowano zarówno budynek bramny, jak i budynek inwentarski, wymieniając w obu konstrukcje przyziemia ze szkieletowych na murowe z cegły. W dokumentach pochodzących z 1910 r., określających ówczesny skład zabudowań zagrody nr 26 wyszczególnia się: dom z podwórkiem i przydomowym ogródkiem, stodołę, budynek bramny, oborę, dom chlebowy, drewnię, dom pracowników dniówkowych oraz budynek inwentarski. Ostatnie dwa obiekty tworzyły niewielką zagrodę robotniczą, przylegającą do gospodarstwa od północnego wschodu. W 1934 r. dom pracowników rozbudowano w kierunku południowym. W 1945 r. z kompleksu wyodrębniono zagrodę robotniczą nr 27.